

Hyvät maakuntapäivien osanottajat!

Vuosien 20 ja 21 aikana yhteiskuntia ravisteleva pandemia on saanut meidät taas perusasioiden äärelle. Tärkeät asiat ovat muuttuneet vieläkin tärkeimmiksi ja vähemmän tärkeät ovat painuneet lähes merkityksettömiksi.

Koti ja ennenkaikkea sen välitön ympäristö on noussut lähes jokaisen meidän arvoasteikossa reippaasti ylöspäin.

Varsin trendikästä on nykyisin käyttää ilmaisua sielunmaisema. Se on sana, jota käytetään erilaisissa yhteyksissä. Olettamus tästä käsitteestä on, että kaikille on tärkeää kotiseutu, se seutu jossa on syntynyt, ja jossa lapsuutensa ja nuoruutensa on saanut viettää. Maisema, jossa omat lapset ovat syntyneet ja kasvaneet.

Jokaisella ihmisellä on oma sielunmaisema – paikka, jossa kokee olevansa kotona. Sielunmaisema on se, joka tulee suljettujen silmien eteen meditoidessa ja mielikuvaharjoituksia tehdessä. Sellainen, jossa meidän on hyvä olla.

Jos suljette silmänne ja annatte verkkokalvolle virrata oma sielunmaisemanne, niin miltä siellä näyttää?

Uskon, että sinne piirtyy pohjoispohjalainen maisema - metsää, peltoja, jokia, vesistöjä, vaaroja, vastakohtaisuuksia asuttujen viljelysmaisemien ja niiden takaa alkavien erämaiden välillä, kuvia kylistä, kaupungeista, järvenrantaa, merenrantaa.

Pysähtykää kuuntelemaan luontoa, saatatte kuulla jopa vienoa tuulta taustalla ja huomaatte, että kaiken keskiöön myös mielessänne nousee ihmisen ja luonnon välitön suhde.

Pohjois-Pohjanmaan liitto on 90-vuotias. Pohjois-Pohjanmaalta on löytöjä varhaisesta asutuksesta jo pronssikaudelta, noin 1500 vuotta ennen ajanlaskun alkua. Historiaa on siis helppo tarkastella, koska siitä on todisteita, jälkiä, tutkimuksia, muistikuvia.

Mutta millainen on Pohjois-Pohjanmaa 90 vuoden päästä? Tai jos otetaan hieman lyhyempi ajanjakso, Pohjois-Pohjanmaa 60 vuoden päästä? Onko meillä metsiä, peltoja, sitä arvokasta maisemaa, joka meillä on nyt?

Pystymmekö turvaamana uhanalaiset elinympäristöt, onko meillä puhdasta vettä, onko meillä metsiä virkistyskäytössä ja voimmeko korjata metsien satoa niin puuna kuin vaikkapa marjoina ja sieninä?

Tämä edellyttää meiltä kaikilta toimijoilta aktiivista asennetta ja työtä arvioida ja kehittää toimintatapojamme ja osaamistamme.

Eri katsantokannoilta asioita lähestyvien ihmisten on syytä kuulla ja kuunnella toistensa mielipiteitä ja hakea siten kaikkia mahdollisia kehittämistoimia, jolla pääsemme toivottuihin tuloksiin. Yhteistyö, ketteryys ja toisaalta pohjoispohjalainen sitkeys vievät meidät kohti parempaa.

Maakuntapäivien 2021 aiheessa "kunnat murroksessa" tulee todennettua se, että elinvoimainen kunta ja maakunta syntyy kuntalaisten hyvinvoinnista, luonnon kuuntelemisesta ja kunnioittamisesta ja siinä rinnalla myös kestävästä elinkeinoelämästä.

Mutta ennenkaikkea, näin ajattelen, kaikki edellä kuvattu syntyy ns. isosti ajattelemisesta ja sen yhdistämisestä käytännön tekemiseen.

On osattava ajatella isosti tulevaisuudesta, osattava erilaisten ennusmerkkien, trendien tulkintaa, erilaisten tulevaisuutta koskevien väittämien haastamista ja kritiikkiä ja osattava erityisesti luoda toivottavia tulevaisuuskuvia. Kaukaa viisaat näkevät aina vaihtoehtoja.

Itse kukin voi näiden päivien aikana luoda sielunmaisemaa siitä, millainen on tulevaisuuden Pohjois-Pohjanmaa? Ja miten itse kukin voi omalta osaltaan tehdä? Ja millaisia poliittisia päätöksiä tämä vaatii, jotta uskalletaan katsoa rohkeasti tulevaan?

Ehkä viisain neuvo, jonka olen kuullut, on se, että "asetä itsesi osaksi ratkaisua, älä jää ongelmaksi."

Hyvät kuulijat! Jos silmänne jäivät kiinni, voitte ne jo avata.

Näillä sielunmaisemaan johdatteluilla avaan maakuntapäivät 2021 sekä onnittelen väistyvänä maakuntavaltuuston puheenjohtajana juhlivaa 90 vuotiasta Pohjois-Pohjanmaan liittoa sekä 70 vuotiasta

Pohjois-Pohjanmaan kesäyliopistoa. Mukavia, mielenkiintoisia,
ajattelua myllertäviä maakuntapäiviä meille kaikille.

Pirjo Sirviö

Maakuntavaltuuston puheenjohtaja